हेवैदेहद्विजाःशूद्रंकंप्रजापतिंब्राह्मणतुल्यमाहुः अहंतुतंविष्णुंक्षत्रियतुल्यंपश्यामि ब्रह्मविष्णूहिब्राह्मणक्षत्रियौ यथोक्तंद्रोणपर्वणिद्रोणंप्रकृत्य ब्रह्मकल्पोभवद्ब्राह्मेक्षात्रेनारायणोपमइतिप्राञ्चः वस्तुतस्तुयेस्थू
लंशरीरंत्यक्त्वालिंगमेवात्मत्वेनप्रतिपन्नास्तेविदेहाः येतुस्थूलसूक्ष्मेत्यक्त्वाप्रधानाख्यंकारणमात्मत्वेनप्रतिपन्नास्तेप्रकृतिलयाः त्रयमतिक्रांताःब्राह्मणाः आद्यस्यमुक्तिर्जन्मद्वयेनव्यवहिता द्वितीयस्यैकेन
अंत्यस्यसद्यः एवंसतिद्विजाःशूद्रंवैदेहकंविदेहेषुविदितंप्राहुः शूद्रोविट्क्षत्रजन्मनीप्राप्यब्राह्मणोभवतीत्यर्थः स्वमतेतुसप्रधानंअतएकमेवजन्मप्राप्यमुच्यतेइति ॥ २८ ॥ ननुअयज्ञस्यशूद्रस्यचित्तशुद्ध्यभा
वात्कथंविदेहत्वादिकंस्यादतआह सतामिति सतांवृत्तंदमदयादानादि निहीनाःशूद्राः उद्विधीर्षवःआत्मानमुद्धर्तुमिच्छवः निहीनानुज्जिहीर्षवइतिपाठेकामादीन्दोषान् उज्जिहीर्षवः उच्छेत्तुमिच्छवइत्यर्थः

वैदेहकंशूद्रमुदाहरंतिद्विजामहाराजश्रुतोपपन्नाः॥ अहंहिपश्यामिनरेंद्रदेवंविश्वस्यविष्णुंजगतःप्रधानं॥ २८॥ सतांवृत्तमधिष्ठायनिहीनाउद्विधीर्षवः॥ मंत्र
वर्जनदुष्यंतिकुर्वाणाःपौष्टिकीःक्रियाः॥ २९॥ यथायथाहिसद्वृत्तमालंबंतीतरेजनाः॥ तथातथासुखंप्राप्यप्रेत्यचेहचमोदते॥ ३०॥ जनकउवाच किं
कर्मदूषयत्येनमथोजातिर्महामुने॥ संदेहोमेसमुत्पन्नस्तन्मेव्याख्यातुमर्हसि॥ ३१॥ पराशरउवाच असंशयंमहाराजउभयंदोषकारकं॥ कर्मचैवहि
जातिश्चविशेषंतुनिशामय॥ ३२॥ जात्याचकर्मणाचैवदुष्टंकर्मनसेवते॥ जात्यादुष्टश्चयःपापंनकरोतिसपूरुषः॥ ३३॥ जात्याप्रधानंपुरुषंकुर्वाणंकर्मधि
कृतं॥ कर्मतद्दूषयत्येनंतस्मात्कर्मनशोभनं॥ ३४॥ जनकउवाच कानिकर्माणिधर्म्याणिलोकेस्मिन्द्विजसत्तम॥ नहिंसंतीहभूतानिक्रियमाणानिस
र्वदा॥ ३५॥ पराशरउवाच शृणुमेत्रमहाराजयन्मांत्वंपरिपृच्छसि॥ यानिकर्माण्यहिंस्राणिनरंत्रायंतिसर्वदा॥ ३६॥ संन्यस्याग्नीनुदासीनाःपश्यंति
विगतज्वराः॥ नैःश्रेयसंकर्मपथंसमारुह्ययथाक्रमं॥ ३७॥ प्रश्रिताविनयोपेतादमनित्याःसुसंशिताः॥ प्रयांतिस्थानमजरंसर्वकर्मविवर्जिताः॥ ३८॥ स
र्वेवर्णाधर्मकार्याणिसम्यक्कृत्वाराजन्सत्यवाक्यानिचोक्त्वा॥ त्यक्त्वाधर्मंदारुणंजीवलोकेयांतिस्वर्गंनात्रकार्योविचारः॥ ३९॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप
र्वणिमोक्षधर्मपर्वणिपराशरगीतायांषण्णवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः॥ २९६॥ ॥ ७ ॥

॥ २९ ॥ मोदतेमोदंते ॥ ३० ॥ एनंनरंदूषयतिहीनतांनयति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ दुष्टकर्मत्यागेजातिकर्मणोर्द्वयोरन्यतरस्यापिचहेतुत्वमाहद्वाभ्यां जात्येति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ संन्यस्याग्नीन्
पारिव्राज्यंकृत्वेत्यर्थः यथाक्रमंवितर्कविचारानंदास्मिताख्यासुयोगभूमिषुपूर्वपूर्वभूमिकांत्यक्त्वोत्तरोत्तरभूमिकामारुह्य कर्मपथंयोगं ॥ ३७॥ प्रश्रिताःश्रद्धावंतः सुसंशिताःअतिसूक्ष्मबुद्धयः ॥३८॥ त्यक्त्वा
अधर्ममितिच्छेदः ॥ ३९ ॥ इतिशांतिपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेषण्णवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

Digitized by Google